

РЕШЕНИЕ

№ 482

гр. София, 22.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 11.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на
прокурора С.Димитров, като разгледа дело номер **10443** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и
следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Б. т компания“ /Б./ АД срещу решение № 81 от
10.09.2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело №
2339/2010 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 10 състав, с което е
изменено Наказателно постановление /НП/ № К-15638 от 19.12.2011 г., издадено от А.
М. - член на Комисията за защита на потребителите /КЗП/, оправомощен със Заповед
№1082 от 04.11.2011г. на Председателя на КЗП.

С оспореното НП на [фирма] на основание чл. 230а от Закона за Защита на
Потребителите е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева, за
неизпълнение на законовѐ задължение по чл. 192а, ал. 1, т. 2 от ЗЗП.

СРС е изменил НП, като е намалил размера на наложеното наказание от 2000 лева на
1000 лева.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е незаконосъобразно. Според
касатора чрез описания в НП констативен протокол не са изискани конкретни
документи, които да не са представени от дружеството. Инвокирани са доводи, че в
представеното становище се съдържат всички данни, имащи значение за случая.
Касаторът не разполагал с други доказателства за нарушение на закона. Поради факта,
че с визирания потребител не бил сключван договор за продажба от разстояние,

представянето на такъв е било невъзможно.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представлява. Ответникът по касационната жалба не се представлява и не взема становище по жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и въз основа на тях е намерил за установени фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят и показанията му са намерили отражение в приетата за установена фактическа обстановка, съществувала по време на извършване на нарушението. В решението на СРС е посочено, че на 28.07.2011 г. в КЗП е получено писмо от Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, според което в КРС е получена жалба от Г. Н. във връзка със сключен договор от разстояние между него и [фирма]. От КЗП е изискано компетентно становище по отношение на възникналите между посочените страни отношения.

От страна на длъжностни лица при КЗП на 10.08.2011 г. била извършена проверка в [фирма] и бил съставен констативен протокол № К-0110294 от същата дата. В разпоредителната част на протокола е указано на 31.08.2011 г. управителят или упълномощено от него лице да се яви в КЗП, за да представи лични документи на представителя, всяко сведение за нарушение на ЗЗП, с което [фирма] разполага и всички доказателства, съгласно разпоредбата на чл.61 от ЗЗП.

На 02.09.2011 г. упълномощено от [фирма] лице е предоставило писмено становище по случая, в което е посочено на 05.03.2011 г. на Г. Н. е предложена оферта за телефонен пост по промоция „3 в 1”, съгласно процедурата за сключване на договор от разстояние по смисъла на ЗЗП, като на абоната се предостави безплатен жичен апарат. Такъв не бил доставен, поради което дружеството взело решение да се удовлетвори жалбата на Н. да анулира сключения договор от разстояние. Ползваният от него пост е бил закрит на 01.06.2011 г., поради осъществена преносимост.

Длъжностно лице при КЗП е намерило, че [фирма] не е изпълнило задължението си да представи документите, които са му били изискани, което е разрез с разпоредбата на чл. 192а, ал. 1, т. 2 от ЗЗП.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № К-15638/28.09.2011 г., връчен на пълномощник на сочения за нарушител, който го е подписал без възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП, изменяйки размера на наложеното наказание.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Касаторът е бил уведомен за постановяването на оспореното решение на 17.09.2012 г., чрез изпращане на съобщение. Действията по

подаване на жалбата са предприети чрез изпращането ѝ по пощата, като това е станало 29.09.2012 г., видно от поставеното клеймо, върху приложения по делото пощенски плик, поради което следва да се приеме, че оспорването е в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал относимите към спора обстоятелства, като направените изводи се споделят частично от настоящия съдебен състав.

От мотивите на оспореното решение е видно, че първоинстанционният съд е приел, че юридическото лице не е изпълнило предписанията на длъжностно лице във връзка с изпълнение на вменените му от закона задължения. Посочено е, че касаторът е бил задължен да представи всяко сведение за нарушение на ЗЗП, с което [фирма] е разполагало, ведно с всички доказателства, съгласно разпоредбата на чл. 61 от ЗЗП. Това не е било изпълнено, с което е бил реализиран състава на нарушението по чл. 192 а, ал. 1, т. 2 от ЗЗП.

Според настоящия съдебен състав, за да може да се приеме, че дадено лице не е изпълнило задълженията, да предостави сведения за нарушения на ЗЗП, които са му известни, следва да е установено, че лицето е разполагало с такива сведения и умишлено не ги е предоставило, след като е било уведомено по надлежния ред за това. Нормата на чл. 192а, ал. 1 т. 2 от ЗЗП е бланкетна, затова административният орган е следвало да конкретизира точно какви документи е следвало да бъдат представени, за да може да се прецени дали задълженото лице е имало законосъобразно поведение след даденото разпореждане. В разглеждания казус, КЗП е поискала най-общо сведения за нарушения на закона, без да е указала какви следва да бъдат те. В обстоятелствената част на протокола е описано оплакването на Г. Н., от което може да се заключи, че сведенията касаят именно неговия случай.

Във визираното по-горе становище, представено от [фирма], дружеството е изложило фактите, във връзка със сключения договор от разстояние, т.е. то е изпълнило задълженията си за даване на сведения. Преценка за това, дали във връзка с възникването и развитието на договорните отношения е налице неизпълнение на договорни задължения от страна на [фирма] принадлежи на административно-наказващия орган, поради което следва да се приеме, че в разглеждания случай административно-наказателната отговорност на дружеството не може да бъде ангажирана на това основание.

По отношение на доказателствата по чл. 61 от ЗЗП, които дружеството е било задължено да представи с описания по-горе протокол, съдът намира, че е налице неизпълнение на законово задължение. Визираната норма също е бланкетна, но препраща към други норми, изпълнени с конкретно съдържание. При положение, че в становището касаторът е признал, че е налице сключен от разстояние договор, същият е следвало да представи документи или други доказателства съгласно чл. 61, във връзка с чл. 52, 54 и чл. 59, ал. 1 и 2 от ЗЗП. Законът не указва, как следва да бъде извършено доказването на посочените обстоятелства, но при положение, че са възникнали договорни отношения, в тежест на доставчика е било да докаже, че е изпълнил задълженията си към потребителя на телекомуникационната услуга. Бездействието му представлява неизпълнение на законово задължение по чл. 192а от

33П.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 81 от 10.09.2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 2339/2010 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 10 състав.

Решението е окончателно.